

"Dua eden Őu Őeref-i nev-i insan ve ferid-i kevn ü zaman ve bihakkın fahr-ı kâinat ne istiyor?" cümlesindeki; "bihakkın Fahr-i kâinat" ifadesini nasıl anlamalıyız?

Nasıl ki, insanlar bir konuda kendilerinden daha ileri olan kimseleri takdir ederek onlarla iftihar ederlerse, sanki kâinattaki bütün varlıklar da **Allah'ı tesbih ve hamd etme** konusunda, kendilerinden çok ileri olan müminleri alkışlar ve onlarla bir bakıma iftihar ederler.

Bu konuda da en ileri zâtlar peygamberlerdir; onlar içinde de bu görevi en mükemmel manada yapan Fahr-i Kâinat Efendimiz (asm), kâinatın kendisiyle iftihar etmesine en ziyade layık olan mümtaz bir elçidir.